

ja wikkqude wabeli, nabra siiso.

Garu duli mäirates ike nabra juu
rest deis juure. Tui do selle nabra
juure duli, qui stants fees oli, gang.
Ants wälla, bani garulo rauid wat.
lad bähä, gäiitas qoro ja bani
lauuta. Annos uuel garulo gar-
rad ette ja läks siis õpetaja juure.
Miss raad quulub, Ants: qüfisi
õpetaja. Et iikhti, muud, qui feda
kidin üttelema, et garu an lauuta
ja garad es; bangs raknessi, qui
dahate. Õpetajas gäiis urne wa-
rin läbi geke. Do mötles, ega fe
doo deia omi ära ära, do daad
auisid beaqi qoro, ja gulas selle
bäraft Ants ää, et änam garusi
daruwis ei olla.

Miss nüüd duleb dulels banna:
möttles õpetaja ja läks jälle darga
juure näw qüfima, quido Antsust

lahdi jaaada. Tui õpetaja darga
juure läks rääkis do efitiks et ferdis
mis do demal teko annud beaqi
tekkud fai ja iiks garu juha qoro
gönnitati. Dork mötles natukens,
bani gäiis lauua alle ja iikka mött-
les. Hiimaks ütles da: elline qoro
ja gäisi deia iikhti duntuwefiqift
miss deis ligidal, quijas waimud
wälla ajada, fero ei joo do omi
tekkud ja lähäb siis ike äbiga ää.
Õpetaja oli waga räämus, do äänas
darka hea õpetus rest ning ruttas
qoro. Tui õpetaja qoro fai, oli stants,
qui qunagi solas fulane, demal
efimefiks wafites. Õpetaja ütles:
Dus, Dus stants. Dus Lusmaleme! Õpe-
taja ütles: stants stants annan
mo sulle ääd. Miss ääd, mis ääd,
gofidis stants. Õpetaja rääkis edasi:
quulo stants, siin ligidal iikhti